

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

**Amram ben Sheshna
<לאג> אנש ש ברםע**

Warszawa, 625 = 1865

כ"ויל ה"ר זיב תנש ליל וקית

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

תיקון ליל שני של ראש השנה

לב

אשרי העם יודיע תרואה וגו': בחיצורות וקול שופר גו': תקעו בחדר שופר בכסא ליום חגנו: הלויה הלו אל בקרשו וגו' עד כל הנשמה ההלליה: כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנסוא נס הרים תרא וכתקוע שופר תשמעו: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר יהיו קלות וברקים ענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויהי קול השופר הולך וחוזק מאד משה ידבר והאללים יעננו בקהל: וכל העם רואים את הקלות ואת הפלידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם יונעו ויעמדו מרחוק: והיה ביום ההוא יתקע בשופר נחל ובאו האוברים בארץ אשר והנרכים בארץ מערם והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים: וזה עלייהם יראה ויצא כברך חציו וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן. ה' צבאות יין עליהם. ה' צבאות יין עליכם. ה' צבאות יין עליינו. השיבנו. אל מלך. ויעבור. רחמנא:

פוטין ס"ז

מי כמור באלים. ה' רם ונשא. מי כמור נادر במעשו אשר עשה. נורא תהלות רחמים מלא. עושה פלא: יהללו הoso. רם ונשא. יספרו רוב נסיו. אשר עשה. מעשייהם כלים והוא לא וכליה. עושה פלא. נורא: כביר ברום כסאו. רם ונשא. שמש ידע מבואו. אשר עשה. לעד יתרומם שמנו ויתעללה עושה פלא. נורא. מדורם ומתגאה. רם ונשא. מנפלאותיו נרא. אשר עשה. ישעו מהרהה לנו יגלה. עושה פלא. נורא: מלך המלכים. רם ונשא. מושיע פרוכים. אשר עשה. רחמייו וחסדייו עליהם יגלה. עושה פלא. נורא:

תיקון ליל שבת בין ר'יה ל'ו"ב

אשרי וקדיש עד לעילא

פוטין ס"ז

גה הפלא חסידיך. להושיע עמוסיך. ולנני חסידיך. הראם נא נסיך. שא נס לשרידיך. לאספם נמאפסיך. פוצחים בקהל הודך. מה רבו מעשיך: מה רבו מעשיך צור מפליא פלאות. בראת העולם העצום להראות. ימינך טפחה מרים וכוכבים וצבאות. ופקחת צבאותם לאלפים ולמאות. זה ישפיל זהה ורים ולמות הוצאות. כי גדול אתה ועשה נפלאות. יודוך לבודך מהליך מיחידיך. צבאים: ידך יסדה ארץ וימינך שמים. מארבעת רביעים שנים נגד שנים. רוח כנגד אדמה ואש לעומת הימים. כל יצורי העולם נבראו באربעתים

תיקון ליל שבת בין רה לוי'ב

בארבעתים. בהמה ורמש וחיה והולך על רגלים. כל חיה וכל שרייך וכל בעל כנפים. לואת עליינו יום לחדות לך פעמיים: מעשיר עדיך. כי אין בלעדיך. פזחים: בראש העולם בתקחת היוצרה. בספר ספר וספר ללמד על כל נברא. כי כל מצוי מני ומדוד ותחת דברה. ויצירת האדם בצלם וקומה הדורה. שמית מקור הדעת בראשו בעל ראש עטרה. וחום לבו הקרת לחומו באש בוערה. ובכבוד קבעת כח ואון וגבורה. להשכות שרש הגופ בדם נקי במושורה: עורנו לעבדך כפי עצם כבודך. פזחים:

מסתאניב ע"ס א"ב עד צ'

מה רבו מעשיר: מעשיר אין ערוך אליו כי כפיך הם גבויים. בם נגנית וצפונך נוגנים. גדליך יהוו כי אין כמוך באלהים. ה' ואין כמעשיר. מה: מעשיר דוברים יהודך ומגידים תהלתך בלי חרץ. הם יודו כי יש מאין קרצת קרצן. זומי אל בשמים ובארץ. אשר יעשה כמעשיר. מה: מעשיר זהוריו חכמה ראשית יצירות נצחו. חוקי תבניות מראשתם גברו. טעמיה טעמו וראו ואמרו. לאלהים מה נורא מעשיר. מה: מעשיר יסוד שכל מאור חכמה נמצא. כנוגה אש ומון האש ברק יצא. לפיהו בעשותך כבר רצה. האלים את מעשיר. מה: מעשיר מנוגה השכל נבונותי. נמצאו נשמות עד לא נמצאת. סודם נפלאו ונוראות נפלאת. נפלאים מעשיר. מה: מעשיר עצמו לספר ובלב לעדרו. פלאיך איך יכול לסדור. צדקה דור לדור ישבח מעשיר. מה:

מה רבו מעשיר ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניך: מה גדו מעשיר ה' פאר עמקו מחשבותיך: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסומים בר נגר בני אדם: מה יקר חסוך אליהם וכני אדם בצל כניפיך ייחסין: מה טובו אהלייך יעקב משכנותיך ישראל: מה ירידות משכנותיך ה' צבאות: מה אהבתבי תורהך כל היום היא שיחתי: לך ה' הנדלה והגבורה והחפארת והגנאה וההוד:

פמן ס"ח

עמידי יהידתי עלי משמרת. עמידי כמו הרה בליל סוערת. הרב קרוاء במעמקים ועל רום קורת. לאל אשר עטה כטו אדרת. ההוד והגנאה והחפארת: אודה מכסה את פני כל פאה. מפאתך ארץ וubar נמלאה. מים להווים עלי משואה. מאין פרי עדי תצורך בתבואה. הוא צור אשר יוסיף עלי נפלאה. פלא ונוראה עלי נוראה. והוא אשר גומל לנפש גאה. כי הוא אשר יש לו צרי ורפואה. לשאת ולספח ולבחרת. לאל: אומר לכוכבים בעת יורחו. לצתת כמו ציצים בעת נפתחו. וכמו בנות שיר נפورو באחו. לעם כתושבים אשר ארכו. וכאות פני שימוש אויברחו. כולם בפלצות וחליל

וחיל ישתחוו. לאל אשר ידיו גובל מתחו. בו רכשו ובאחרית יוחו. קרא לשטמים ויטלהו. ולסיר תחום רבה והוא נשברת. לאל: בודא מחי עולם והוא לא נברא. נורא לנוראים והוא לא יירא. מי זה אשר אחר בכח שורה. או מה נתיבה מפרק נסתורה. קמתי לרצותך בנפש טרה. מטה ורובה מרוי ומתרוב סרה. אנא לבבי שטחה בבשורה. גם טעוותי אצל כפרה. זוכר לילדת והיא נערקה. מבן, ולעקרה ומתחברת. לאל:

לך ה' הנדולה והגבורה וגוי עד על כל ברכה ותלה: במקהלו ברכו אליהם ה' מקור ישראל: ברכו עמם אלהים והشمיעו קול תחולתו: ברכו ה' מלאכיו נבורי כח עושי רבו לשטוע בקהל דברו: ברכו ה' כל צבאו משיחיו עשי רצונו: ברכו ה' כל מעשו בכל מקומות משלתו ברכי נשוי את ה':

מסתאניב
ברכי נשוי את ה' • ברכי אצילה גוי (כמו סנדפס (גלאוני לבי) כסידוליס קוזס ספillum געלס. וכוסף מלוט הום פ' סמכיימת מחלת לדכ' ס'. ימו עוד סס מהו ז"ל) ברכי יהוד השיבנו. ומבור דלות העלנו. האומר להרים ולא יורח. באורך נהלו. שטך וכבודך אל נסה עליינו. אור פניך ה' • ברכי:

ברכי נשוי את ה' ה' אלהי נלהת מאר הוד והדור לבשת: ברכי נשוי את ה' וכל קרבו את שם קדרו: ברכי נשוי את ה' ואל תשכחו כל גמולו: ואנתנו נברך ייה מעתה ועד עולם הללויה: הלויה הלו עבידי ה' הלו את שם ה':

מסתאניב מוס אבן נבירול חוק מומוס
הלו את שם ה': אמיר אדריך עשרה שמות במרץ. אבאר פליאת כל אחד ואחד בחזר. אשאל רשיון טרום שוכן ערץ. איסד עז קונה שטמים וארכז. אודה שטך ה'. הלו את שם ה': אברך אבאר השם הראשון להאריך עינים. באדר אבאר ייה להشمאות אוננים. באחד נקרא והוא מחלוקת לשנים. בו וטר משוחר מחולות מחנים. הלויה כי טוב ה'. הלו את שם ה': אנטכח אנשא השם השני במוראות. נזיך ה' צבאות. שהוא בצבאותיו אוט. נגדו הטיף חווה במראות נבאות. נאום האדון ה' צבאות. מהולל שם ה'. הלו את שם ה': אנדיל אגביר השם השלישי בעთות נאל. גדולות אלהו ישראל. להזיך אואל. גם שר בפני אל. בני אריאל. גש ויקרא לו אל אלהי ישראל: להגיד כי ישר ה'. הלו את שם ה': אבאר אבן השם הרבעי הנעלם. בשם אלהים חיים ומלך עולם. בו נשבע אל ייגור מאמר נשלם. ב' נשבעת נאם ה'. הלו את שם ה': איקר איסד השם החמשי פעמים. יופעת אל הכבוד והרעים על המים. יעדו מחקק דת אצולה יומים. ייסד אין כאל ישרון רוכב שמיים. כי אל גдол ה'. הלו את שם ה': ארחש אדרום השם הששי בפלין. רוטמות שדי אפרוש ואחגור חלץ. דאו די ערכו למוצאו בעלן. רוז תעלומות נגלה לאיתן במלץ. ובאל שדי

שדי ושמי ה' . הללו את שם ה': אורה אוקיר השם השבעי הנרגל . יושם רב אבר בפוד עם הנঙל . יסודו שחווא יושב ברום הגalgel . יועל כן זמר משורר מפלם מעגל , רם על כל גוים ה' . הללו את שם ה': אלdag אלמד השם השמני לאום עמוסה . להג נשא אפענעם במלחה פרושה . להודיע כי הוא נשא זרותה . וקציו פלומה . ליכן נאמם כי כה אמר רם ונשא . אידייד במרום ה' . הללו את שם ה': אחסן אחקר השם התשייע להריםו . חסין שוכן עד וקדוש שמו . ואתה מרום לעולם ה' . הללו את שם ה': אומר אוצר הרשות העשורי ואתאוישע . יומרת קדוש אצפץ ולא אהבוישע . זה כי הוא קדוש ומשרתיו קדושים להתקושש . קדושתו בכל יום ישלו שופרי שש . קדושים קדוש קדושה . הללו את שם ה':

אני קראתיך כי תענני אל הטע אונך לי שמע אמרתי: קראתי מצורה לי אל הא' ויעני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: קראתיך בכל לב ענני ה' חקוק אצורה; קראתיך שםך הד' מבור תחתיתך: בצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשע: ישמע מהיכלו קולי ושעתה לפני תבוא באנו: בקראי ענני אלהי צדקי בצד הרחכת לי חנני ישמע תפלאי: תפלתך לדוד שמעה הד' צדק הקשיבה ונתי האונה תפלתך בלא שפתוי מרמה: תפלתך לדוד הטעה הד' אונך ענני כי עני ובין אנכי: תפלתך למשה איש האלים. הד' מעון אתה הייתה לט ברור ודו: תפלתך לעני כי יעטוף ולפני הד' ישפוך שיחו: תפלתך להבקוק הנביא על שנינותך: ואני תפלתך לך הד' עת רצון אליהם הרבה הפטך ענני באמת ישעך: שוטע תפלתך עדיך כלبشر יבואו: יבואו אלק הרוחות וכל הנשמה. הנשמה לך ותגף פעלך. חומה על עמלך: השומתך עס א' ובכיסוף מנוס משה הומתה עס א' ובכיסוף מנוס משה אברך אל אשר יעד. נפשות אמת לי למסעד. זאת מנוחתי עדי עד: ברוך שם תעצומו. אשר מאז מתרומות. נהנן מנוחה לעמו: גמלם טובת הנחה. והורותם דרך נכהה. לתור להם מנוחה: דגלוין כנ עוד בחטלה. יבאים ברנה וzechלה. אל המנוחה ואל הנחלה. פ'': הפליא בששה לקטווב. שביעי על ימי קטוב. וירא מנוחה כי טוב: ומנוחות שאננות. שם בו לבנות עדינות. והנחה למדינות: יורדי הטלקוח. בו ימצאו מנוח. ושם ינוחו יגעי כה. פ'': חלפתך חוק ותורה. ואין עוד מנוחה יקרה. אנוח ליום צרה: טבעתי בבוע שחתי. ובמאמר תוכחותי. לא שקטתי ולא נהרתי: יגעתי באנחתוי. ונדרתי בהחתותי. ומנוחה לא מצאתה. פ'': כשלה בונת חרץ. וכלהה משוד זקיין. נחה שקטה הארץ. ליהקה כפל למעלה. ולא מצאה מעלה. מנוח לכף רגלה: מגור צר הבהילנו. ומיום אשר היגנו. יגעו ולא הונח לנו. פ'': נחה עם בטוח. מעל יעטה זנוח. יבוא שלום ינוח: שא נס להרים אנחנו עליו שר הרוחה. וזהו יהיה איש מנורה. עדריו יאבדו אבוד. ולו נבד טוב יובוד. והיתה מנוחתו א'...

מנוחתו כבוד . פ"ז : פדה גולים אשר שחרו . ויראו עוזה טשטוּחָה . כיטים אשר נצוו : צרי שלח לעצביהם . ורפאות למכאוביהם . נגוז טאויביהם קרב שיחתך . לצופי סליהתך . קומה ה' למנוחתך . פ"ז : ר'ראש נחומייך גiley . ואף גם זאת בעמלי . כי מי נח זאת לי : שעושי והגינוי . כנחתת חזוני . ביום הניח ה' : תנה עורך דלני . ומושע מצלחה חמשנין . ועל מי מנוחות נהלי . פ"ז : מה לך הלוּך שחוּת . כי עוד בלוי ונוח אבקש לך מנוח . שוב אשוכ להובלך . ומעבר ועטבלך . פני ילמו והניחותי לך : ה' וכי קרבת הנחתתי . והיש צופה סליהתי . יבואן אל מנוחתי . פ"ז :

ברוך ה' כי שמע קול תחנני ; ברוך אליהם כי הפליא חסרו לי בעיר מצוה ; ברוך ה' אלהים אלה ישראל עשה נפלאות לך ; וברוך שם כבורי לעולם יملא כבורי את כל הארץ אמן ואמן ; הנה ברכו את ה' כל עברי ה' העומדים בבית ה' בלילה :

פומון ס'ט מהום משה ,
שירון ילדי אמוני . שיר תחלות . העומדים בבית ה' . בלילה :
מדות חסדיו יתנו . לשעות . מאז כי הוא לנו . אל למושעת ;
ונעים וטירות ירננו . לאל דעתה . ה' ولو נתכנו עלילות . העומדים :
שועת צוק הקשב . וחופיעה . מרוח סליהה נושב . הנעה . ויוצר רע
לי חושב . הכנעה . כי אתה קדוש יושב . תחלות . העומדים : ה' הלעד
תשכח אביוֹן . בביה כלאים . מרעיד בחיל ורפין . בין לבאים . וידע
אן גיא חזון . מעון פראים . שם ודרבי ציון . אבלות . העומדים : נא
הדרש לשואל . בתחנוןינו . וטפרק חטא גואל . שלח לפניו . גם שבעתים
אל . חיק שכנוֹ . שלם ישלים ה' אל . גמולות . העומדים : ה' שטעה בקיל .
ה' שמעה . השבט . אל מלך . יעבור :

פומון ע' חסוס אברהם
ה' מה נעמתה . ה' לי מה טוב קרבתך . ה' אהבתה מעון ביתך ;
אמוננה לבבות ענן . ה' דרכיך נביאים יבינוֹן . ה' אל ביחס
וחנוֹן ה' בצל ידך כל בסית . ה' על חשביכם אוֹר נסית . ה' כלם
בחכמה עשית ; ה' רמת מאד ומוי ייכילך . ה' חלית כל עלייך . ה'
אליהי און עהרן אליך : ה' חזיש וויש לאין תהה . ה' כבוד שמר
למען שתה . ה' מנת חלקי וכוסוי אתה : ה' מתרום שלח קחני . ה'
בעצך בחלדי נחני . ה' אל באפק תוכיחני :

ה' אהבתה מעון ביתך ומקום משכן כבודך : ה' אהנינו מה אדר שמק בכל הארץ ;
פומון ע'א

בבל הארץ יהוֹן תעומר . וצazzi אהוביך בני אורה תמייר .
ה' אדונינו מה אדר שמר : בכל הארץ . יתנו ה' כבודך ;
בני יחיד עקידך . קוראי דת סודך . מקוים את דברך . ומועד נחומייך :
ה' : בכל הארץ יברוך בשיריך . למודי דברך . בני יעקב בחירך .

ash r

אשר בכסא כבודך חקקתו בחותמך . ה' אהנו : בכל הארץ . ויחלו לדורטך . ויחלו לדינך למשפט בcourt . זכרה נא לחים פליטתם עם יקוםך . ה' אדנו : ה' אווי ישע : ה' בוקר , ה' נהול אתה . ה' דבר . ה' תושעה . ה' ואין עוד . ה' זכרנו . זכר רב טובך :

פוטון ע' ב' מוס אברהם

אמונתך יודיעו . ויחד יכוננו . בני אלחים יריעו . בלי לשון ישנו . רב טובך יביעו . וצדקהך ירנו : בלב תהוד ונוף נקי שם המפורש ארום . וסוד שבעים ושתיים על כל שם עצים . ראשיהם ואיזה א' ואיזו ואחריהם מ' וו' מ' . ומקרה שלשה פסוקים ב תורה אל יunganו . רב טובך : רבו שמות האחד וכולם רמים ונעלמים . מהם שמות המקור ומהם שמות הפעלים . וסוד אל' פ' היא גלה לענו ומכל העלים . והודיע שין דלית יוד' לאוהבו אב המוננו . רב טובך : השם הרב אוכרה בלב ירא ורואה . שני עולמים נבראו ובו נס נשוא גביה . עולם נعلاה בירוד ה' א' ועולם תחתית בויז ה' א' . אמת איך נוכל לבחש והנשמה תבינו . רב טובך : משלשים ושתיים נתיבות נדע פלאות . חכמה מאז חקק יה' צבאות . בספר וספר וספר אגדות נמצאות . וברית ייחיד נעקד נמצאת בלשונו . רב טובך :

ה' חנת לך קיינו . ה' טוב ומלח . ה' ישמע . ה' כמה תורה . ה' לי לא אידה . ה' מלך . ה' נחני . ה' מלע . ה' עווי . ה' עווי ומגנני . ה' פועלך . ה' צבאות עמו . ה' צבאות :

פוטון ע'ג . ר'ת שם בן ארבע

יום להטיב תורה . מי זה יכלת טובך . ויום לנעם תורה . מי יכול את חברך . לטען תורה . סליחות וرحمות סביבך . ה' צבאות אשרי אדם בוטח בר : ה' הנני בבור עני . תורהך שעשווי . היא המרפא להלי . ותחבושת לנעמי . שמר פארוי וудוי . וחותם על אורועוי . ומרתין על יצועי . באשמורת אהגה בר . ה' צבאות : א'iahlah בגלויה . נעימות ביטינך . ורצתי מעבדותי . אל עבדות רצונך . וטסלות פניתי . בלבבי למענך . ולמצא חן בעיניך . כל מעוני בר . ה' צבאות : ה'קרמתי לך חסדים . ועל כן טוב לך להודות . ורעיון חרדים . ולך פני מועדות . וכל גנים לך מודים . בינוי ובינך ידידות . כן משידי נגידים . נכבדות מדברך בר . ה' צבאות : אשיך :

מטאניב ע'ס ל'ג ובטף שם יה

אשרי אדם בוטח בר : בר אומץ חישלים . בר בטחון כושלים . בר גנות שפלים . אשרי אדם עו לו בר . אשרי : בר דבקו חישקים . בר החשע צעקים . בר יבטובך דבקים . פעלה לחוסים בר . אשרי : בר זטרא קרבאים . בר חדות לבבים . בר טוב מוחשבים . נכבדות

תיקון ליל שבת בין ריה לירח

נכברות מדורבר בר . אשרי : בר יגדרען לאיזים . בר כולם מקוצצים .
 בר לוחמי טנופצים . ואני אבטח בר . אשרי : בר מלכי אהפאהר .
 בר נרי יאר . בר סטיטים אבאאר . כל מעניין בר . אשרי : בר עז
 נדכאים . בר פאר צאצאים . בר צדקת נבראים . ועטרא ישמחו בר .
 אשרי : בר קרוביך יצדקו . בר רחומיך יחשקו . בר שוחריך יחזקו .
 וושמחו כל חוסי בר . אשרי : בר תהלה אמוןיך . בר יבקשו רצונך .
 בר הראו מצפונייך . נגילה ונשמחה בר . אשרי : ה' צבאות ה' קראתיך .
 ה' רמה ירך :

מתאניב מtos אברם חוק
 ה' שマーク לעולם : ה' אחד שלא ישנה . שマーク אור מהוישך קונה .
 אמרתי עולם חסד יבנה . בשם ה' אל עולם . ה' ה' בר נתכנו
 ענייני . שマーク בוכורי אוור ענייני . ברcli נפשי את ה' . וברוך שם כבודו
 לעולם . ה' דצני כי תקחני . שマーク רחום אל באפר תוכחני .
 רוחך טוביה תנחני . ואכרכה שマーク לעולם . ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 תאהבנו . שマーク הוא באחד וממי ישיבנו . האומרים לאל סור מטנו .
 שם מחית לעולם . ה' ה' מטマー אשאל לעודני . שマーク מסרת לנביים
 להגידני . מי כמוני וממי יועידני . זה שמי לעולם . ה' ה' חנינותיך
 תמיד באין קץ . שマーク חישוב וועשה מה ירצה . חסד ה' מלאה הארץ .
 יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם . ה' ה' זמירותיך באין מספר .
 שマーク בוכרו באמת בליך . ורע יעבדנו יסoper . יהי שמו לעולם .
 ה' ה' קורא מראש המולות . שマーク קרבת לנפשות במלות . קדוש
 יושב תהלות . ויגדל שマーク לעולם . ה' שマーク לעולם . ה' וברך . ה'
 שלום תשאות לנו . ה' שמעה בקלי . השיבנו . אל מלך . ויעבור ה' :

פומן ע"ד משה יצחק
לעמו ישראל יציו שדי סליהה . בליל שבת קודש ישפוך רין
 ושיחה . ברוך ה' אשר נתן מנוחה . לעמו ישראל : צפירת
 עז לחלק וועל מסים לשער . וחווון אב לבנים ורב יעבד צעיר .
 בליל שבת תפחר ותחיש להעיר . בכל עיר ועיר . משפחה ומשפחה .
 בריך : חסין יה עד אין תהiji סועה ונועה . גבירה ביד אמה בורהת
 וטועה . בליל שבת העטוף ותערוך לך שועה . ה' שמעה . ה' סלחנה .
 בריך : קרנים גבוזות תקצץ ותחתקך . ותשמייע עדינה להכנייע להתקך .
 ותהי תבשר גבירה משכורתך . שובי אל גברתך . שפחה בורהת . בריך :
 אם גטרו אמוניים אל ואפס אפסו . זכרה ברית אהובים בר בטחו וחסנו .
 ותחוור עם נסנו . זה עשר ושנסנו . לער קדשים ונסנו . יגון ואנחתה . בריך :

פומן ע"ה משה משה
משכנות מבטחים . בית מנוח . יכואן נשכחין . בבוד שכוה .
 ושכיות נלחמים . והמלךו . ושותה ינוחו יגעי כה : שבת
ישמחו

תיקון ליל שבת בין ר'ה לוי'כ

ישמו. בה היעפים. לרגלה נאנחו. קהילות חנפים. כי בה נפתחו.
שערם ליהפם. וישבו עיפם. גבורי כח. ושם: ^{הניח מלכי.}
ויחד נרון. ואסרי חשבי. השב לבצrown. ומעותי דרכיו. הלבש
חרון. הלא תשפטם בם. כי אין בנו כח. ושם: ^{סמכה}
מטהאניב מפוס אי ריד בר קרש ותיק ויחסן הא'
ויכלו השמים והארץ: ^{ונטה שפריר עליה.} ויוסד ממדני נשיה.
מי כמוד חסין יה. חסידך ה' מלאה הארץ. ויכו: ^{וזדו}
טפחה שמים. וחזקת מימי תהומות. ושת חול גבול למים. בל
ישובון לכשות הארץ. ויכו: ^{דברו} קיים לעולמים. ומנהיג עולם
במדת רחמים. וקבע מאורות בגביה מרים. להאריך על הארץ.
ויכו: ^{זברוח} פיו בראש כל בריה: כל יש מאין נהיה. ויאמר אלהים
חוצא הארץ נפש חייה. למיניה בחכמה ורמש וחיתו ארץ. ויכו:
^{יום אדר מעונה.} בחכמה ובדעת ובחבונה. ויאמר אלהים ישרצוו
הימים שריש נפש חייה למיניה. ועופף יעופף על הארץ. ויכו: ^{דבר}
ויקרא יציר אדמה. וויפח באפיו נשמה. והרבבה לו און עצמה.
להיות גבר בארץ. ויכו: ^{ברא שוכן עד וקדוש שמו.} בעשרה
מאמרות עולם. ובשבעה שככל בעז העצומו. את השמים ואת הארץ.
ויכו: ^{קדש יום שביעי יברך אותו.} כי בו שבת מכל מלאכתו.
והנחילו באהבתו ובחמלתו. לקדושים אשר בארץ. ויכו: ^{זהקיים}
זהורת בחבת. חק זכור ושמור מיהם בכל יושבת. ושמרו בני
ישראל את השבת. לעלם יירשו ארץ:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ^{ויכל אליהם ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות}
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי וקידש
אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר בראש אליהם לעשות: ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת להורותם ברית עולם. בין ובין בני ישראל אותן כי ששת
ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. וכיום השביעי שבת ונפשו: אתה דבר אל בני
ישראל לאמר לך את שבתותי תשמרו כי אות היא בין וביניכם להורותיכם לדעת כי אני
ה' מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם מחלליה מות יומת כי כל
העשה בה מלאכה ונברתה הנפש ההיא מקרב עמי: ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבחון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשה שבת היא לה' בכל
מושבותיכם:

פומן עז:

ביה אלהיכם. דבקתם שלום לכם. חיים כויכם. הימים. יוסף ה'.
עליכם. כל מלאכה לא תעשו. חוק הוא לדורותיכם. שבת היא
לה' בכל מושבותיכם: אבות מלאכות ארבעים חסר אחת מספרם.
הזרע והחורש והקוצר את קצורים. המעדן (עם) החדש וורה לרוח

ולנס. צוועוד נוסף עליהם אשר אקרא באוניכם. שבת: הבהיר והטהון והמרקך ולש עיסה. האופה והגוז צמר לבש וכמה. המלבנו ורמנפצז וצובען מלאה עשה. וככהנה וככהנה כלאו מעשיכם. שבת: הטוה והמסיך ועשה נורים שניים. האורג שני חוטין ופוצען בידים. הקשור והמתהיר להעמיד על אפנום. והחותפר שתי תפירות בגנדיכם וכליים. שבת: הקורע לתפור מקום אשר בנגד קרע. הצד צבי בשדה ושוחט אותו הרע. ומפשיט עורו מולחו והמעבדו חוק פרע. והמוחתו והמתכו תרגמו באוניכם. שבת: כותב שתי אותיות ומוחקם על מנת לכחבים. הבונה והסוחר והמכבה אין טוב בהם. המבעיר והמכה בפתיש רב כאבם. ומוציא מושות לרשوت משא מבתיכם. שבת: אם תשמנן שבתותי בני. זרוע אמוני. מכל הע אצילכם. ותחענו על ה'. והרכבתך אתם. על במתך ארץ לפני. נחלת יעקב אביכם. שבת: אם תשיבון משבת רגיליםם. כל ימיכם. וכבדכם יום קדשי מעשות דרכיכם. נמצא חפיציכם. ומדבר דבריכם. אוליכם עם ה'. קוממיות לארכיכם. שבת:

ששת ימים תעשה מלאכה ובוים השבעי יהיה לכם קדש שבת שבחן לה' כל העשה בו מלאכה יומת: ר' ר' כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומיים שבו איש תחתיו אל יצא איש מקומו ביום השבעי. את שבתותי תשמרו ומקדש תיראו אני ה': השיבנו. אל מלך. ועבר: זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבור ועשית כל מלאכתך ביום השבעי שבת לה' אלהיך לא תעשה. כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועברך ואמתך ובהמתך ונרך אשר בשעריך. כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וניח ביום השבעי על כן ברך ה' את יום השבת ויקרשו: מומור Shir ליום השבת: מסתאניב. מומור Shir ליום השבת: Shir יתנו עם קדש. לאל נادر בקדש. מדי חדש בחדר. ומודי שבת בשבת. מומור: עם קנית מימים. יביעו שבת לך אל שוכן מרומים. המצוה לאבות קדומים. וشرطם את השבת. מומר: היום יום קדושה ובבוד. כי האל זבד אתכם ובוד. ששת ימים תעבוד. ויום השבעי שבת. טומר: השבת בו תשבות מכל מלאכה. ותמצא מרפא וארכאה. כי בו נערך המערה. ביום השבת. מומר: חייני זוכני קדושי. לראות בבניין מקדשי ולעשות חפץ ביום קדשי. וקראת לשבת. מומר:

פומן עז. הקשيبة לקול שווי. וגללה קע' ישעי. ואז ינוחו עם מדשני ענג מקדשי שביעי. הקשيبة: אמץ בחסדר נוצרו שבת כתרץ. בטויה טובך הומם במרץ. אז תחענו על ה' והרכבתיך על במתך הארץ. הקשيبة: גאל נא ידידי מושיע וגואל. ידברו שור ס. שור. חטא חטא טען טען טען. טען טען:

תיקון ליל שבת בין ריה ליו"ב

יְהִלּוֹךְ בַּמִּקְדָּשׁ אֲרִיאֵל. בְּרוֹךְ ה' אֲשֶׁר נָתַן מִנּוֹחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הקשיבת :

בְּרוֹךְ ה' אֲשֶׁר נָתַן מִנּוֹחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא נָפַל דִּבֶּר אֶחָד מִכָּל
רְבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בַּיּוֹם מֹשֶׁה עֲבֹדוֹ : יְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עָמָנוּ כַּאֲשֶׁר הָיוּ
עַם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יְעֻבּוֹנוּ וְאֶל יְתַשְּׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבָנָנוּ אֶלְיוּ לְלַכְתָּה בְּכָל דַּרְכֵיכֶם לְשָׁטוֹר
מִצְוָהֵיכֶם וְחוּקֵיכֶם וְמִשְׁפְּטֵיכֶם אֲשֶׁר צָוָה אֶת אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְּבָרֵי אֱלֹהֵים
לִפְנֵי ה' קָרוֹבִים אֶל ה' אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְילָה לְעַשְׂוֹת מִשְׁפְּט עַבְדֵיכֶם וּמִשְׁפְּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דִּבֶּר יוֹם בַּיּוֹם : לְמַעַן דִּעַת כָּל עַמּוֹ הָאָרֶץ בַּיּוֹם ה' הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : אֲםַת תְּשִׁיבָה
מִשְׁבָּת דְּגָלָךְ עַשְׂוֹת חַפְצֵיכֶם בַּיּוֹם קְדָשֵיכֶם וְקָרְאת לְשָׁבָת עֲוֹנוֹ וְלִקְרֹבָשֵיכֶם מִכָּבֵד וּכְבָדוֹת
מִעֲשָׂות דַּרְכֵיכֶם מִכָּתוֹא חַפְצֵיכֶם וְדִבֶּר דִּבֶּר : אוֹ תַּהֲעִנָּג עַל ה' וְהַרְכַּבְתִּיךְ עַל בְּמִתְּחִזְקָה
אֲרִיאֵל וְהַאֲכָלְתִּיךְ נְחָלָת יְעַקּוֹב אֲבִיךָ בַּיּוֹם פֵּי ה' דִּבֶּר : אֲשֶׁר אָנוֹשׁ יִעֲשֶׂה זֹאת וּבָנָם
יִחְזַּיק בָּה כָּל שָׁוֹמֵר שָׁבָת מִתְּלָלוֹ וּשְׁוֹמֵר יְדוֹ מִעֲשָׂות כָּל רֹעֵן : בַּיּוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ שְׁבָתוֹתֵיכֶם וּבְחוֹרְבֵיכֶם בְּאֲשֶׁר חַפְצֵיכֶם וּמִחוֹקִים בְּבָרִיתֵיכֶם : וּנְתַחֲיוּ לָהֶם בְּבָיתֵיכֶם
וּבְחוֹמֹתֵיכֶם יָד וּשְׁמַם טָוב מַבְנִים וּמַבְנָות שֶׁם עַולְמָם אָתָן לוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְרֹת : וּהַבְּיאוֹתִים
אֶל הַר קְדָשֵיכֶם וּשְׁמַתְחִתִּים בְּבֵית חַפְצֵיכֶם עַולְמָתֵיכֶם וּבְחִיחָמָם לְרִצְקָן עַל מִזְבֵּחַ כִּי בַּיּוֹם
בֵּית חַפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעָםִים : הַשְּׁכַבָּנוּ . אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב . וַיַּעֲבֹר . רַחֲמָנָא עַד
בְּפָרָנָה וּזְהַוְּגָן :

פּוֹמָן ע' חַטּוֹס מִשְׁהָ קָטָן
מָרוּם וּקְדוּשָׁ . שְׁעָה שְׁוֹעָת שְׁבּוּיִים . מָטוּרּוּמִים . וּקְרָא שְׁנָת רְצֹוֹן
לְרִיב הָעָנִים . וּהַאֲבִיּוֹנִים . שְׁלָוּמִים נְפָלָאוּ . (מָטוּרּוּמִים) :
אֶל עַם נִצְבָּאוּ . עַם אֲמֹנוֹנִים . בְּבֵci יְבָאוּ . וּבְתְּחִנּוֹנִים . (וּהַאֲבִיּוֹנִים . וּקְרָא) :
הָעַלְמָם עַם בְּנֵיכֶם . (מָטוּרּוּמִים) תִּסְלָחֵחַ חַטְאֵיכֶם . עַם אֲמֹנוֹנִים . אֲשֶׁר
כָּשַׁלְוּ בָּהֶם . אֲבוֹת וּבְנִים . (וּהַאֲבִיּוֹנִים . וּקְרָא) : [עַם] : קָחֵנָא בְּנִיךְ .
(מָטוּרּוּמִים) וּהַשְּׁקָם לְפָנֵיךְ . (עַם) בָּאָר מִזְמָרְתִּים וּמַעְיָן גְּנִים (וּהַאֲבִיּוֹנִים .
וּקְרָא) . [עַם] : טָל סְלִיחָה הַרְקָקָה (מָטוּרּוּמִים) . שְׁעָרֵי חַנְּ הַפְּקָדָה . (עַם) וַיָּבָא נָוִי
צָדִיק שְׁוֹמֵר אֲמֹנוֹנִים . (וּהַאֲבִיּוֹנִים . וּקְרָא) [עַם] : נְבָרִים הַבְּנִינוּ . (מָטוּרּוּמִים)
כָּשַׁלְג יְלִבְנִינוּ . (עַם) אָמֵן יְהִי חַטְאֵיכֶם כִּשְׁנִים : (וּהַאֲבִיּוֹנִים . וּקְרָא) . [עַם] :
שְׁלָחֵ קָול חַסְדָּךְ (מָטוּרּוּמִים) וְלִי אָנָּי עַבְדָּךְ . (עַם) מַעֲבָדִי אֲדוֹנִי
הַקְּטָנִים . (וּהַאֲבִיּוֹנִים) . [עַם] : אָשְׁר הַכְּנָן חַפְלָתָנוּ קְטוֹרָת לְפָנֵיךְ . וְאוֹ' קְרִישׁ . חַעֲנוּ :

לְלִיל שְׁבָת וּרְיה

פּוֹמָן ע' חַטּוֹס מִשְׁהָ
לְוַבְּשִׁי סּוֹת אִימִים וּעוֹטִי פְּחָד . בְּלִיל וְהַמְשִׁיכִים בְּלַבְבֵ אֶחָד . לְכָבֹוד
שְׁנִי יְמִים נְסָדוֹ יְחִידָה . טָובִים הַשְׁנִים מִן הָאֶחָד : מִשְׁוּשִׁים
חִוְדָשָׁו . מִעַם הָאֶל . וּבְהַמְחַבְשׁוּ . פָּאָר עַם הָאֶל . וּחַסְדָּךְ רְחַשְׁוּ . לְפָודָה
גּוֹאָל . יוֹם בּוֹ יְגַשְׁוּ . אֶחָד בְּאֶחָד . טָובִים : שְׁלָוּמִים נְקָרָאים בְּפִיהם
שְׁנִיהם . וּסְלִיחָתָ חַטְאֵיכֶם עַל גְּבִיהָם . וּמְדִבְרִים נְאִים יְשִׁירָוֹן עַלְהָם .
הָוּה אוֹ וְהִיכְשָׁר וְאָמֵן שְׁנִיהם . כְּאֶחָד . טָובִים : הַרְנִין עַם קְדוּשָׁ
בְּמַזְמָוֹר נְעִים . בְּרָאֵשׁ שְׁנָה וּחִוְדָשׁ וּשְׁבָתָ נְעִים . שְׁלָשָׁה יְתַחְדָּשׁ בָּם
גִּיל שְׁוּעִים . מְשַׁקְדִּים גְּבִיעִים בְּקָנָה אֶחָד . טָובִים :